

“Ik hoop dat jou ook de eenvoud niet ontbreekt”

Kijk, de apostelen met al hun duidelijke, onloochenbare zwakheden, waren oprecht, eenvoudig..., doorzichtig. Jij hebt eveneens duidelijke en onloochenbare zwakheden. - Ik hoop dat jou ook de eenvoud niet ontbreekt. (De Weg, 932)

29 november

De eerste apostelen, voor wie ik een grote liefde en devotie heb, waren

naar menselijke maatstaven heel gewone mensen. Hun maatschappelijke positie was die van vissers, behalve Matteüs. Die had waarschijnlijk een goed inkomen waar hij afstand van deed toen Jezus hem dat vroeg. Ze leefden van de ene dag op de andere en moesten 's nachts zwoegen om in hun onderhoud te voorzien.

Maar de maatschappelijke positie is niet het belangrijkste. Zij waren niet ontwikkeld en als het om bovennatuurlijke zaken ging, niet bijzonder intelligent. Zelfs de eenvoudigste voorbeelden en vergelijkingen begrepen ze niet en ze moesten zich tot de Meester richten met de vraag: *Domine, edissere nobis parabola* (Mt. 13, 36), Heer, verklaar ons de gelijkenis. Wanneer Jezus met een beeldspraak een toespeling maakt op het zuurdeeg van de Farizeeën, denken ze dat Hij hun een

verwijt maakt omdat ze geen brood hadden gekocht (vgl. Mt. 16, 6-7).

Ze waren arm en onwetend, maar niet eenvoudig of bescheiden. Met al hun beperkingen waren ze eerzuchtig. Dikwijls maakten ze ruzie over wie de grootste zou zijn wanneer – zoals zij dat opvatten – Christus op aarde het koninkrijk Israël zou stichten. Ze wonden zich op en redetwistten met elkaar terwijl het belangrijke moment naderde waarop Jezus zich bij de intimiteit van het Laatste Avondmaal voor de mensheid ging offeren (vgl. Lc. 22, 24-27).

Geloof? Weinig. Jezus zegt het zelf (vgl. Mt. 14, 31; 16, 8; 17, 19; 21, 21). Ze hadden Hem doden zien opwekken, mensen van allerlei ziekten zien genezen, brood en vissen zien vermenigvuldigen, stormen tot bedaren zien brengen, duivels zien uitdrijven. (...)

Waarin onderscheidden die mannen van weinig geloof zich dan? Misschien in hun liefde voor Christus? Ze hielden zonder twijfel van Hem, tenminste met hun woorden. (...) Het zijn gewone mensen, met gebreken en zwakheden, met meer woorden dan daden. Niettemin riep Jezus hen om vissers van mensen te worden (Mt. 4, 9), medeverlossers, bedienaars van Gods genade.

Christus komt langs, 2

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/dailytext/ik-hoop-dat-jou-ook-de-eenvoud-niet-ontbreekt/> (17-3-2026)